

„Pašijné služby Božie“
(Kostol Reformovanej cirkvi – Námestie SNP č. 464/4)
02.04.2023 9.00

Spev na začiatku: Laudate Domino

(Dievčenský zbor RTVS pod vedením Mgr. art. Adriana Kokoša)

Pozdrav: „Zmýšľajte medzi sebou tak, ako Kristus Ježiš: On, hoci mal Božiu podobu, svoju rovnosť s Bohom nepovažoval za korisť, ale zriekol sa jej, keď vzal na seba podobu služobníka a stal sa podobný ľuďom a podľa vonkajšieho zjavu bol pokladaný za človeka, ponížil sa a stal sa poslušným až na smrť, a to smrť na kríži.“ (Flp 2,5-8) Amen.

Pieseň: Žalm č. 128: 3-4: „A deti - sadeničky...“

Prosím, zaujmite si svoje miesta.

Krst – Sophia Horváthová

Pieseň: Chválospev č. 398: 1.verš: „Do Jeruzalema Ježiš vstupuje...“ (orgán)

Vzdych: „Milosť vám a pokoj od Boha, nášho Otca, a od Pána Ježiša Krista, ktorý seba samého vydal za naše hriechy, aby nás vytrhol z terajšieho zlého veku podľa vôle Boha, nášho Otca. Jemu sláva na veky vekov. Amen.“ (Gal 1,3-5)

Lekcia: Evanjelium podľa Matúša 21. kapitola 1-11. veršov:

„Keď sa priblížili k Jeruzalemu a prišli do Betfagé k Olivovému vrchu, vtedy Ježiš poslal dvoch učeníkov a povedal im: „Choďte do dediny, čo je pred vami, a hneď nájdete priviazanú oslicu a s ňou osliatko. Odviažte ich a privedte mi ich! A keby vám niekto niečo hovoril, povedzte: ‚Pán ich potrebuje.‘ A hneď ich pošle.“ To sa stalo, aby sa splnilo, čo bolo povedané ústami proroka: Povedzte dcére Siona: Hľa, tvoj kráľ prichádza k tebe, tichý, ktorý jazdí na oslici a na oslíkovi, mláďati ťažného zvierata. Učeníci šli a urobili, ako im Ježiš prikázal. Priviedli oslicu aj oslíka, pokládali na ne svoje plášte a on si na ne sadol. Veľký zástup prestieral na cestu svoje plášte, iní odsekováli ratolesti zo stromov a prestierali ich na cestu. A zástupy, čo šli pred ním i za ním, volali: Hosanna Synovi Dávidovmu! Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom! Hosanna na výsostiach! Keď vošiel do Jeruzalema, v celom meste nastal rozruch. Pýtali sa: „Kto je to?“ A zástupy im odpovedali: „To je prorok Ježiš, ten z galilejského Nazareta.“

Modlitba:

Drahý Pane náš, Kňaz večný, ctíme Ťa „celým svojím srdcom, celou svojou dušou a celou svojou myslou.“ (viď. Mt 22,37) Baránok Boží, veľmi si nás zamiloval vo Svojej ľútosti a za nás si sa obetoval z milosti. Ohavnú smrť si na Seba vzal, svätým Bohom veľkú pokutu za hriech ľudstva svojou krvou daroval. Veľké je Tvoje meno medzi nami, velebíme Ťa, veď Ty si obeť vzácna, pravá a naša. Pán všetkých pánov a Kráľ všetkých kráľov, Ty si z kríža nezostúpil pre našu záchranu. O čo Ťa len Otec žiadal podľa spravodlivosti, nič si neľutoval, dal si Mu všetko v hojnosti. K veriacim a priateľom si sa ako Priateľ a Brat choval, za nepriateľov si sa modlil na kríži, Láska Nevýslovná! Prosíme Ťa, aby sme na vlastnej duši zakúsili, kto je s Tebou umŕtvený, vo viere s Tebou skrížený, ten nebude odsúdený, veď mu Ty si odovzdal nový život, a to večný. Tebe patrí chvála, moc, česť, jasnosť a sláva, Kristus umučení, že si pre svoju bolesť nám spasenie pripravil. S veľkou vďačnosťou k Tebe pristupujeme a prosíme, aby celistvá dôvernosc podľa Tvojho zriadenia bola naša, chvála a vďakyvzdanie za dar slávy spásnej Tvojej osobe, Otec, Syn a Duch Svätý, aby sme precítili slasť nebeskú už tu na zemi, teraz a navždy. Amen.

Pieseň: Chválospev č. 398:2-3: „Kráľ, samým Bohom Otcom vyvolený...“ (orgán)

Prvé čítanie: Evanjelium podľa Matúša 27. kapitola, 45-50a. verše:

„Od šiestej hodiny nastala tma po celej zemi, až do deviatej hodiny. Okolo deviatej hodiny zvolal Ježiš mocným hlasom: „Éli, Éli, lema sabachthani?“, čo znamená: „Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil?“ Keď to počuli niektorí z tých, čo tam stáli, povedali: „Ten volá Eliáša.“ Jeden z nich hneď odbehol a vzal špongiu, naplnil ju octom, nastokol na trstinu a dával mu piť. Ale ostatní hovorili: „Nechaj to, nech vidíme, či ho Eliáš príde zachrániť.“ Ale Ježiš znova zvolal mocným hlasom... (Michal Šišulák)

Prvý vstup: Chválospev č. 583: 1. 4. verše: „Boh je sila moja...“
(*Dievčenský zbor RTVS pod vedením Mgr. art. Adriana Kokoša*)

Druhé čítanie: Evanjelium podľa Lukáša 23. kapitola, 28-31.34-35a. verše:

„Keď ho odvádzali, chytili istého Šimona z Cyrény, ktorý sa vracal z poľa, a položili naňho kríž, aby ho niesol za Ježišom. Nasledoval ho veľký zástup ľudu i žien, ktoré nad ním kvílili a oplakávali ho. Ježiš sa obrátil k ženám a povedal: „Dcéry jeruzalemské, neplačte nado mnou, ale radšej plačte samy nad sebou a nad svojimi deťmi, lebo hľa, prichádzajú dni, v ktorých sa bude vravieť: ‚Blahoslavené neplodné, loná, čo nerodili, a prsia, čo nedojčili.‘ Vtedy začnú hovoriť vrchom: ‚Padnite na nás,‘ a kopcom: ‚Prikrýte nás!‘ Veď ak toto robia so zeleným stromom, čo sa bude diať so suchým?“ [...] Ježiš povedal: „Otče, odpusť

im, lebo nevedia, čo robia.“ Potom si rozdelili jeho šaty a losovali o ne. Lud tam stál a díval sa.“ (Maričová Tamarka)

Druhý vstup: Chválospev č. 583: 5-6. verš: „Pane, vypočuj ma...“
(*Dievčenský zbor RTVS pod vedením Mgr. art. Adriana Kokoša*)

Tretie čítanie: Evanjelium podľa Lukáša 23. kapitola, 32-33.35b-43.verše:
„Spolu s ním viedli na popravu aj iných dvoch zločincov. Keď prišli na miesto, ktoré sa volá Lebka, tam ho ukrižovali, a s ním aj zločincov: jedného sprava, druhého zľava. Poprední muži sa mu vysmievali a hovorili: „Iných zachraňoval, nech zachráni aj seba, ak je Mesiáš, Boží Vyvolený.“ Posmievali sa mu aj vojaci, ktorí prišli a podávali mu ocot. Hovorili: „Zachráň sa, ak si kráľ Židov!“ Nad ním bol nápis: „Toto je kráľ Židov.“ Jeden z tých zločincov, ktorí viseli na kríži, sa mu rúhal a hovoril: „Nie si ty Mesiáš? Zachráň seba i nás!“ No druhý ho zahriakol: „Ani ty sa nebojíš Boha, hoci si takisto odsúdený? Lenže my spravodlivo dostávame zaslúžený trest, ale on neurobil nič zlé.“ Potom povedal: „Ježiš, rozpomeň sa na mňa, keď prídeš do svojho kráľovstva.“ Ježiš mu odpovedal: „Amen, hovorím ti: Dnes budeš so mnou v raji.“ (Michelle Noemi Šoltésová)

Tretí vstup: Chválospev č. 409: 1. 3. verše: „Tam na kríži na Golgote,...“
(*Dievčenský zbor RTVS pod vedením Mgr. art. Adriana Kokoša*)

Štvrté čítanie: Evanjelium podľa Lukáša 23. kapitola, 44-49.verše:
„Bolo okolo šiestej hodiny a nastala tma po celej zemi až do deviatej hodiny. Slnko sa zatmelo a chrámová opona sa roztrhla napoly. Tu Ježiš zvolal mocným hlasom: „Otče, do tvojich rúk porúčam svojho ducha.“ Keď to povedal, dokončil. Keď stotník videl, čo sa stalo, oslavoval Boha a hovoril: „Skutočne, tento človek bol spravodlivý!“ A celé zástupy, ktoré sa zbehli na toto divadlo a videli, čo sa stalo, bili sa do prs a vracali sa domov. Všetci jeho známi však stáli obďaleč. Aj ženy, ktoré ho nasledovali z Galiley, na to pozerali.“ (Ladislav Marič)

Štvrtý vstup: Chválospev č. 406: 1. 3. verše: „Ó, hlava plná trýzne...“
(*Dievčenský zbor RTVS pod vedením Mgr. art. Adriana Kokoša*)

Piate čítanie: Evanjelium podľa Jána 19. kapitola, 25-27.verše:
„Pri Ježišovom kríži stála jeho matka, sestra jeho matky, Mária Kleofášova a Mária Magdaléna. Keď Ježiš zbadal matku a pri nej stáť učeníka, ktorého miloval, povedal matke: „Žena, hľa, tvoj syn!“ Potom povedal učeníkovi: „Hľa, tvoja matka!“ A od tej hodiny si ju učeník vzal k sebe.“ (Šimon Šoltés)

Piaty vstup: Chválospev č. 284: 1-2. verš: „Ó, úžasná je milosť tá...“
(*Dievčenský zbor RTVS pod vedením Mgr. art. Adriana Kokoša*)

Šieste čítanie: Evanjelium podľa Jána 19. kapitola, 28-29.verše:
Potom, keďže Ježiš vedel, že je už všetko dokonané, povedal, aby sa splnilo Písmo: „Som smädný!“ Bola tam nádoba plná octu. Nastokli teda špongiu nasiaknutú octom na yzopovú palicu a podali mu ju k ústam.“ (Rebeka Sélešová)

Šiesty vstup: Chválospev č. 284: 4-5. verše: „Boh zaslúbil mi dobre len...“
(*Dievčenský zbor RTVS pod vedením Mgr. art. Adriana Kokoša*)

Siedme čítanie: Evanjelium podľa Jána 19. kapitola, 30. verš:
„Keď Ježiš okúsil ocot, povedal: „Je dokonané!“ Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Matej Lančarič)

Siedmy vstup: „Otče náš...“ (zhudobnil Vítázoslav Kubička)
(*Dievčenský zbor RTVS pod vedením Mgr. art. Adriana Kokoša*)

Modlitba:

Otče náš nebeský vo svojom Jednorodenom Synovi skrze Ducha Svätého! Keď v záhrade Getsemani Pán Ježiš Kristus s Tebou sa rozprával, Judáš ako zradca o svojom Majstrovi pojednával. Prosíme, Pane zmiluj sa nad nami. Je čas milosti v čase nemilosti, prosíme, odpusť nám naše previnenia. Ty si nás, milý Ježiš nepredal, ale ľutoval. Tvoj učeník, Učiteľa Svojho bozkom zmluvným zradil, Teba nevinného. Prosíme, Pane zmiluj sa nad nami a odpusť nám naše previnenia. Ty ako nebeský Pán si bol vydaný vladárovi Pilátovi k odsúdeniu ako krivda pre svoj ľud. Ty si trpel za nás. Prosíme, Hospodine náš zmiluj sa nad nami. Je čas milosti v čase nemilosti, odpusť nám naše previnenia. Drahý Ponížený, takto strýznený, zbičovaný, vydaný na posmech, Ktorý si bol nad všetkých kráľov potupou korunovaný trní, zmiluj sa nad nami a odpusť nám naše previnenia. Drahý Kriste, Ktorý si visel na kríži, na miesto si prišiel, kde si podstúpil smrť, pre vôľu Otca si chcel do konca ten horký kalich vypiť, prosím zmiluj sa nad nami. Ježišu milý, čo si spáchal zlého, že vykriekli ortiel hnevu ukrutného? V čom si sa previnil, v čom len hľadať vinu Tvojich slov i činov? V čom hľadať dôvod Tvojho utrpenia? Môj hriech Teba ťažila! Aké predivné je rozhodnutie Sudcu, hľa, pastier dobrý trpí za svoje ovce. Pán vyplatí sám spravodlivé dlhy za hriešnych sluhov. Sme Ti vďační a hlboko sa pokoríme, svoje srdcia pookrejeme, pokánie činíme, lebo Tvoja veľká láska pre nás a namiesto nás nemá konca kraja, ale učí i nás šliapať po ceste utrpenia. Vyznávame Ti, veľký Kráľ, Mocný od večnosti, my sme žili podľa sveta, hľadali klamný pôžitok a rozkoš. Prosíme Ťa, nauč nás, ako

Ťa máme vyvýšiť pre túto vernosť. Príď k nám, ako k tým, ktorým si pri Tvojom tróne odpustil, a daroval nám korunu cti a slávy, aby sme i my všetci celým tvorstvom spievali Tvoju pieseň naveky: „Hoden je Baránok, ktorý bol zabitý, prijať moc, bohatstvo, múdrosť, silu, česť, slávu a dobrorečenie.“ (Zjav 5,12) Amen.

Modlitba Pánova

Požehnanie: „Nech je zvelebený Hospodin, Boh, Boh Izraela! Jedine on koná divy. Nech je zvelebené jeho slávne meno naveky a nech jeho sláva naplní celú zem! Amen, amen.“ (Ž 72,18-19)

OZNAMY

Pozdrav jubilantov

Záverečná pieseň: Chválospev č. 398: 4. verš: „Ó, náš Kráľu...“ (orgán)

Milan Jurčo:

Rozsudok (úryvok)

Ó, ľudská hlúposť,

ľudská krátkozrakosť!

Títo blúznivci na chvíľu možno,

na chvíľu ovládnu zem!

Ale len do tých čias,

do tých čias

len kým rímsky cisár nepošle tie svoje slávne

nepremožiteľné a kruté légie.

A potom namiesto života len

sovy v zbrojeniskách v noci budú lietať.

Ten Lazár nikdy mŕtvy nebol,

a ak bol, vzkriesili ho nečisté sily.

Pretože by mal zomrieť ešte raz, ale navždy!

Počuť výkriky, ľudia vstanú zo svojich miest,
ľudia sa trasú rozhorčením.

Treba ho zavolať pred vysokú radu,
nie, netreba ho volať,
slová sú zbytočné, treba ho vyhnať z krajiny!
Vyhnať? Ved' on sa znova vráti,
treba ho do väzenia uvrhnúť!

Čo treba robiť, keď v národe Božom falošný prorok žije?

V tom náhle stál Kaifáš a zvolal silným hlasom:

Mlčte, bratia.

Boh mi dal jasnú myšlienku.

Boh mi práve zjavil záchranu národa.

Užitočnejšie je, aby zomrel jeden za národ
ako celý národ pre jedného.

Pýtam sa vás, pýtam sa múdrosti Izraela,
čo si zaslúži človek, ktorý pohŕda Mojžišom,
ktorý prevracia ustanovenia kňazov,
ktorý sa robí synom Najvyššieho,
čo si podľa zákonov Božích
zaslúži falošný prorok?

Smrť, zvolalo synedrium,
smrť, kričali v hneve všetci,
smrť pre Ježiša, z Nazareta.